

ENGELANDVAARDERS

POGING KOEDIJKER OM OVER TE STEKEN NAAR ENGELAND JAMMERLIJK MISLUKT

Engelandvaarder is de ere naam voor alle mannen en vrouwen die tijdens de Tweede Wereldoorlog (1940-1945), na de capitulatie van de Nederlandse strijdkrachten uit het door de Duitsers bezette gebied wisten te ontsnappen naar Engeland met de bedoeling zich bij de geallieerde strijdkrachten aan te sluiten om actief aan de strijd tegen de vijand deel te nemen.

Ruim 1700 Nederlanders hebben de ontsnappingspoging met succes ondernomen en hebben veilig de Engelse kust bereikt. Velen slaagden hier echter niet in. Hoeveel is niet precies bekend, want de ontsnappingspogingen gebeurden altijd in het geheim, niemand mocht er iets van weten en zeker de bezetter van ons land niet.

Pogingen liepen vaak al spaak tijdens de voorbereiding, door mankementen aan de boot of door slecht weer en vele Engelandvaarders verdronken dan ook onderweg of werden vermist. Werden de Engelandvaarders echter door de bezetter gepakt, dan waren de straffen niet mals. Ze werden naar concentratiekampen afgevoerd, waar velen de dood vonden. Anderen werden direct gefusilleerd.

Maar sommigen hadden ook geluk, zij wisten aan arrestatie te ontkomen.

Jo Kuipers brengt boodschappen rond voor zijn stiefvader

JO KUIPERS, EEN ENGELANDVAARDER

Joan Coenraad (Jo of John) Kuipers werd op 13 oktober 1921 geboren in Den Helder en was de zoon van de kleermaker Hendrik Kuipers en Emma Oudt. Zijn vader overleed al toen hij drie jaar oud was in Amsterdam en zijn moeder hertrouwde daarna met de Koedijker Cornelis Koning. Zijn stiefvader was tuinder en later kruidenier in Koedijk. Hij overleed in 1944. Zijn moeder stierf in 2001 op 107-jarige leeftijd in Schoorl.

Jo groeide dus op in Koedijk en hielp zijn stiefvader met het kruideniersbedrijf. Hij wilde echter kapper worden en liep daartoe stage bij kapper Schaap in Koedijk. Daarna kwam hij in dienst bij kapper Bekker in Schoorl.

In de periode, dat hij bij Bekker werkte, zal hij de broers Willem en Jaap Snip uit Schoorl hebben leren kennen.

Toen het Nederlandse leger in 1940 capituleerde voor de Duitse overmacht en Nederland werd bezet door de Duitsers, ontstond bij de drie vrienden het idee om naar Engeland te gaan en vanaf daar de Duitse bezetter te helpen bestrijden.

Kapsalon Bekker in Schoorl

De plannen werden uitgewerkt en in augustus 1941 was het dan zover.

In Camperduin lag een zeewaardige sloep, eigendom van huize Golfzang. Met deze sloep zouden zij oversteken naar Engeland. Deze boot lag op een kar met brede stalen wielen.

De tocht werd voorbereid:

- om de brede stalen wielen werden oude fietsbanden gemonteerd, zodat de kar vrijwel geluidloos kon rijden

Camperduin

-er werd provisorisch een mast gemaakt
 -de dorpsmid construeerde een roer
 -er werden een zakkompas, zes riemen en een zeil gekocht
 -proviand werd ingepakt, waaronder een goed afgesloten bus met hardgekookte eieren
 -er werd door de Duitsers patrouille gelopen langs de kust bij Camperduin en de vluchters hadden precies twee uur de tijd tussen twee patrouilles

Nu de voorbereidingen klaar waren was het wachten op goed weer en aflopend tij.

En toen was het zover. Alles ging volgens plan, maar bij het te water laten van de boot ging het toch mis.

De boot werd te water gelaten onder dekking van een strekdam, maar hierdoor stootte de sloep op stenen onder water en bleek later lek te zijn geslagen. Het was een groot gat in de boot en het water stroomde naar binnen.

Ze konden niet anders, dan terugkeren naar de wal.

Tot overmaat van ramp liet één van de mannen een roeispaan los, waardoor die in zee verdween. En de boot stroomde snel vol water.

Toen ze eindelijk de wal bereikten, waren ze volkomen uitgeput.

Aan wal gekomen werden de mannen al snel door twee Duitse soldaten opgemerkt. Ze werden staande gehouden, maar wisten aan arrestatie te ontkomen door de Duitsers wijs te maken dat ze het volste recht hadden daar rond te struinen,

Hun eerste woonhuis in Koedijk met de bruid op het balkon

omdat ze van de luchtbescherming waren. En gelukkig bleef de boot buiten zicht

Ze vertrokken richting Petten en belden onderweg bij een huis aan. Hier werden de vluchters gastvrij ontvangen en waren ze voorlopig veilig.

Later hoorden ze dat de sloep was ontdekt met alle voorraden, waaronder ook brood in zakken van de bakker in Schoorl.

Ze hebben dus veel geluk gehad.

Jo Kuipers en zijn bruid Trijntje Borst

KAPPER EN GRIMEUR

De broers Willem en Jaap Snip hebben hierna nog anderen geholpen met de overtocht naar Engeland. Later in de oorlog waren ze gedwongen onder te duiken.

Jo, die zich later John laat noemen, blijft kapper. In 1946 trouwt hij met Trijntje Borst en zij wonen nog enige tijd in Koedijk.

Als zij verhuizen naar het Gooi begint een carrière als kapper en grimeur. Hij bouwt daar samen met zijn vrouw een mooi bedrijf op en mag vele bekende sterren van radio en televisie tot zijn klanten rekenen.

Cor Visser

Met dank aan Gerie Zwager en Piet Kootstra